

به نظر تان سریال «رهای» گزینه مناسبی برای پخش از آی فیلم ۲ که مخاطبانش را افغان‌ها و تاجیک‌های فارسی‌زبان تشکیل می‌دهند، هست؟

در این سریال بیشتر بحث سرگرمی مطرح است. این مجموعه جزو کارهای خوبی است که برای ناجا ساخته و تاکنون بارها از شبکه‌های مختلف پخش شده است. «رهای» جزو سریال‌های سرگرم‌کننده است و مخاطبان را درگیر خود می‌کند. فکر می‌کنم این مجموعه برای تمامی اقشار جذاب است. افغان‌ها و تاجیک‌ها هم‌زبان ما هستند و فکر می‌کنم این سریال می‌تواند برایشان جالب و سرگرم‌کننده باشد.

نظر تان درباره آی فیلم که به بازپخش سریال‌های مختلف می‌پردازد، چیست؟

خانواده من آی فیلم را بسیار تماشا می‌کنند. شاید خودم زیاد وقت نکنم که سریال‌ها را از طریق این شبکه دنبال کنم اما در خیلی از اماکن عمومی دیده‌ام که شبکه آی فیلم در حال پخش است. آی فیلم بسیار سرگرم‌کننده است. خوبی‌اش این است که به‌صورت اختصاصی به پخش فیلم و سریال می‌پردازد و افراد می‌توانند از دیدن این شبکه لذت ببرند.

«رهای» جزو اولین سریال‌های پلیسی است که در آن بازی کرده‌اید، چطور تجربه‌ای بود؟

اگر منظور تان ژانر پلیسی-جنایی باشد، بله اولین کاری است که در این ژانر کار کرده‌ام. اما در ژانر پلیسی قبلاً در «شاهگوش» حضور داشتم. به نظرم تجربه خوبی بود. قطعاً نقشی که در سریال «رهای» برعهده داشتم، بسیار سخت بود. من نقش یک سرباز را بازی کردم که دچار مشکل روحی می‌شود. نزدیک ۱۰ روز روی پشت‌بام با بالگرد تصویربرداری می‌کردیم و کار سخت و در عین حال دوست‌داشتنی و جذابی بود.

ایفای نقش در سریال‌های پلیسی تفاوت خاصی با کارهای دیگر دارد؟

نه؛ فرق زیادی ندارد. من به ژانر پلیسی علاقه دارم و تجربه‌های خوبی در این زمینه داشتم. البته دلخوری‌ای از آقای هاشمی مدیر سابق موسسه ناجی‌هنر دارم. قرار بود در سریالی پلیسی که فکر می‌کنم نامش «نوار زرد» بود بازی کنم، اما ایشان با حضور من در این سریال مخالفت کردند. نظر آقای هاشمی این بود که من قبلاً در «شاهگوش» نقش یک سرباز شوخ و شنگ را بازی کرده‌ام و نمی‌توانم نقش یک سرباز جدی را در این سریال به‌خوبی ایفا کنم. این در حالی است که من در سریال «رهای» نقش یک سرباز جدی را بازی کردم و این نقش خوب هم از آب درآمد و دیده شد. فکر می‌کنم نگاه‌گیرنده‌ای به حضورم در این سریال شد، اما من به کارهای پلیسی علاقه‌مند هستم و در زمان مدیریت افراد دیگر

آمدگی دارم که در این قبیل از کارها حضور داشته باشم. نقشی را که من قرار بود در «نوار زرد» بازی کنم، آقای محسن بهرامی ایفا کردند که فکر می‌کنم خوب هم بازی کرد.

چطور به نقش سرباز افسرده‌ای که در سریال «رهای» ایفا کردید نزدیک شدید؟

کار عجیب و غریبی نکردم. با کارگردان صحبت‌هایی داشتم و سعی کردم تیک‌هایی را که افراد در این شرایط می‌گیرند، مد نظر داشته باشم و روی آن‌ها کار کنم. اعتماد آقای تکاور نیز باعث شد که بتوانم نقش را خوب در بیاورم. وقتی سر تصویربرداری بودیم، آقای تکاور هنوز حتی یک جمله را هم تمام نکرده بودند که من متوجه می‌شدم منظورشان چیست و همان کار را در می‌آوردم. فکر می‌کنم تجربه شخصی من و راهنمایی‌های آقای تکاور باعث شد که بتوانم نقش را به‌خوبی ایفا کنم.

جذابیت‌های نقشی که در این سریال برعهده داشتید، برایتان چه بود؟ پلیسی بودن «رهای»، اولین جذابیتش برای من بود. در آن زمان جو سریال‌های پلیسی مانند «۲۴» که در دنیا پخش می‌شد، بر فضای هنری جهان حاکم بود. به همین دلیل پلیسی بودن این سریال برایم جذاب بود. آنچنان نگاه مالی به این سریال نداشتم و دستم‌زدم حتی زیر ۱۰ میلیون تومان بود اما کار برایم جذابیت داشت و به همین دلیل مشتاق هستم که در چنین سریال‌هایی حضور داشته باشم.

اگر بخواهید فیلم یا سریال ببینید ترجیح می‌دهید چه نوع کارهایی را تماشا کنید؟

اهل سینمای خانگی نیستیم که سی‌دی بگیریم و ببینیم. وقت نمی‌کنم. اما از تلویزیون فیلم‌ها و سریال‌های مورد علاقه‌ام را دنبال می‌کنم. این همه کانال داریم، می‌شود از بین آن‌ها انتخاب کرد. سریال‌های به‌روز را از شبکه‌های خودمان دنبال می‌کنم. شبکه خبر آی فیلم، نمایش و نسیم، شبکه‌هایی هستند که می‌توانند مخاطب را راضی کنند. ترجیح می‌دهم این شبکه‌ها را ببینم. شاید برای دیدن فیلم‌های روز دنیا سی‌دی و دی‌وی‌دی بخرم، اما سریال‌های ایرانی را از رسانه ملی دنبال می‌کنم.

نقاط قوت «رهای» از نظر شما چه چیزهایی است؟

فیلمنامه و پروداکشن خوب، یک تیم حرفه‌ای، کارگردانی هوشمندانه و تهیه‌کنندگی خوب آقای شفیع‌ی که در تلویزیون امتحانش را پس داده، از جمله نقاط قوت این سریال است. تکراری نبودن بازیگران برای نقش‌ها موضوع مهمی بود. آقای دانیال حکمی بازی متفاوتی را در این سریال از خودشان نشان دادند. جوان‌ترهای بیشتری در این مجموعه حضور داشتند. آقای رامتین خدائپناهی هم نقش متفاوتی را ایفا کرد. نقش من هم نسبت به کارهای قبلی‌ام متفاوت بود. مثلاً من در «شاهگوش» نقش یک سرباز شوخ و شنگ را ایفا کرده‌ام، اما در «رهای» در نقش یک سرباز جدی حضور داشتم.

گفت‌وگو با حسین سلیمانی به بهانه پخش سریال «رهای» از آی فیلم ۲

این سریال مخاطب را درگیر خود کرده

شهربانو جمعه پور

گفت و گو

«رهای» نام یک سریال اجتماعی-پلیسی است که در سال ۹۳ به کارگردانی مسعود تکاور ساخته شد. در این سریال جذاب بازیگران متعددی هنرنمایی کرده‌اند که از آن جمله می‌توان به دانیال حکمی، پرویز فلاحی پور، حمیدرضا هدایتی، سام قریبیان، افشین سنگ‌چاپ، شاهد احمدلو، رضا توکلی، سوگل طهماسبی و رامتین خدائپناهی اشاره کرد. حسین سلیمانی نیز از جمله بازیگرانی است که در این سریال جلوی دوربین رفته است. او در نقش یک سرباز در این سریال حضور دارد؛ سربازی که دچار مشکلات روحی شدیدی می‌شود. به گفته سلیمانی، ایفای این نقش بسیار سخت بوده و برای ایفای آن انرژی زیادی صرف کرده است. هم‌اکنون سریال «رهای» از آی فیلم ۲ در حال پخش است، به همین بهانه با حسین سلیمانی به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

از این سختی‌های نقش و بازی برای مخاطبان بگویید.

هنگامی که در کنار یکی از بزرگان مانند سعید راد بازی می‌کنید؛ وجود ایشان برای یک سکانس و صحنه کافی است و شما باید خیلی مسلط باشید تا بتوانید دیالوگ برقرار کنید. برای من که اول راه هستم و هر چه چالش بیشتری باشد، جذاب‌تر است، هر کاری سختی‌های خودش را دارد. من باید یاد بگیرم و از نظر من همین سختی‌هاست که بازیگری را جذاب می‌کند.

تجربه همکاری با احمد معظمی چطور بوده است؟

من برای آقای معظمی کلاه از سر می‌دارم، ایشان کارگردان بسیار کاربلدی است و به نظر‌های بازیگر خیلی احترام می‌گذارد و این به بازیگر، اعتمادبه‌نفس دوچندان می‌دهد. مادر سکانس‌هایی اختلاف نظر داشتیم و من می‌گفتم جفت نظرات و برداشت را بازی می‌کردم. افتخار می‌کنم که جلوی دوربین و برای ایشان بازی کردم.

با توجه به این که اول مسیر بازیگر هستید؛ آینده بازیگری خود را چطور پیش‌بینی می‌کنید؟ دوست دارید ادامه مسیر تان در کدام مدیوم پررنگ‌تر باشد؟

همه دوست دارند به بالاترین سطح ممکن برسند و اگر کسی بگوید این طور نیست، از نظرم کم‌لطفی می‌کند. من قبل‌تر در سینما فیلم‌هایی مانند «عصبانی نیستم»، «هنگ عنبیر ۱» و... را کار کرده‌ام اما در حد یک سکانس بوده‌اند اما دوست دارم هم در سینما و هم در تلویزیون کار کنم. باید تلاشم را دوچندان کنم؛ بیشتر بخوانم تا بیشتر هم دیده شوم. این موضوع مختص به من نیست و وظیفه تمام بازیگران است. اکنون دیگر زمان این که صرفاً بازیگری کرد تمام شده و بازیگر باید تدوین، فیلمبرداری، دکوپاژ و... بداند، کتاب بخواند و فیلم تماشا کند. دوست دارم به جایگاهی برسم که اول خودم و در مرحله بعدی خانواده‌ام به آن جایگاه افتخار کنند.

نکته آخر؟

از آقای صفری بسیار ممنونم که به بازیگران جوان برای این سریال اعتماد کرد برخلاف برخی تهیه‌کنندگان که فکر می‌کنند باید از چهره‌های تکراری برای همه نقش‌ها استفاده کنند. سینما و تلویزیون به نیروی جوان احتیاج دارند زیرا جاهایی هم باید برای ما اتفاق‌های خوب بیفتد. از آقای احمد معظمی هم سپاسگزارم و امیدوارم سریال‌مان بیشتر از این دیده شود.

در ابتدا از نقشی که در سریال «ترور خاموش» ایفا می‌کنید، برای مخاطبان بگویید.

در سریال «ترور خاموش» نقش «علیرضا» که یکی از نیروهای اطلاعاتی است، را بازی می‌کنم. در ابتدا به دعوت آقای صفری (تهیه‌کننده) به دفترشان رفتم، به آقای معظمی (کارگردان) معرفی شدم و در ادامه فیلمنامه را خواندم. در این سریال نقش مقابل آقای سعید راد، آقای عطایی و حمید جلیلی هستم. ما چند نفر از نیروهای امنیتی بوده و عملاً پیش‌برنده قصه هستیم.

زمانی که فیلمنامه را خواندید؛ چه جذابیتی برای شخص شما داشت که مشتاق شدید این نقش را ایفا کنید.

قصه این سریال برای نخستین بار بود که برخی موارد را در تلویزیون ایران بازگو می‌کرد و احساس کردم این نقش جای کار دارد. شاید در نگاه اول ببینیم که فقط یک مأمور امنیتی است اما هنگامی که در دل کار به سمت جلو حرکت می‌کنیم، متوجه این افراد می‌شویم که در زندگی شخصی‌شان، احساس دارند و گاهی غمگین و یا شاد می‌شوند. امیدوار هستم از پس این نقش برآمده باشم.

ما سریال‌های از این دست داشته‌ایم که محوریت اصلی داستان آن بر مدار مواد مخدر بچرخد، فکر می‌کنید سریال «ترور خاموش» به آن درجه از موفقیت و پر بیننده بودن در این ژانر رسیده است؟

پاسخی که قرار هست بدهم منوط بر این می‌شود که چند قسمت دیگر هم پخش شود؛ و اکنون فقط قسمت‌های کمی پخش شده است. در این چند قسمت، سریال پر بیننده بوده است. این سریال قطعاً کارگردان، فیلمبرداری و فیلمنامه خوبی دارد. باید قبول کنیم بزرگ‌ترین مشکل در سریال‌های تلویزیون، فیلمنامه است. شاید قصه‌ای خیلی خوب شروع شود اما پیش‌برنده نباشد اما هنوز سکانس‌هایی که بیننده از دیدن حرکات و موضوعات گیج‌شود، مانده است. قطع به یقین اتفاق‌هایی که در ادامه قسمت‌های بعد می‌بینیم، مخاطبان و محبوبیت سریال هم بیشتر می‌شود. قسمت‌های اولیه سریال، هفته آخر تابستان پخش شد و در آن شب‌ها بیننده فروکش می‌کند اما نسبت به زمان پخش، می‌توانم بگویم موفق بوده است.

با توجه به همین چند قسمت که سریال پخش شده است، آن طور که به نظر می‌رسد؛ فیلمبرداری سخت و پرتنشی داشته است. کمی

علیرضا مهران میرزایی؛ بازیگر سریال «ترور خاموش» در گفت‌وگو با «صبا»:

باید تلاشم را دوچندان کنم

دلارام صادقی

گفت و گو

تلویزیون همواره به شناساندن چهره‌های جدید کمک کرده و ما در هر دهه، شاهد بازیگرانی هستیم که از سریال شناخته شده و در نزد مردم محبوب شده‌اند. علیرضا مهران میرزایی بازیگر نسل جدیدی است که در سریال «ترور خاموش» به کارگردانی احمد معظمی و تهیه‌کنندگی ابوالفضل صفری، ایفای نقش می‌کند. با او در رابطه با تجربه‌اش در این سریال گپی زدیم که در ادامه می‌خوانید.